

af [Särö]

For. G. [Tidning] 1534 [10] [1900]

SÄRÖ-BLADET

N:o 1 | SÖNDAGEN DEN 29 JULI | 1900

ANMÄLAN.

Hvar i hela vår obördiga skärgård skulle väl finnas en lämpligare jordmån för »Kunskapens träd» än på vår gröna ö? — Hvar i vårt land kan det blåsa *friskare vindar* än från det Västerhaf, hvars pärla Särö blifvit kallad? — Kan ett tidningsföretag startas å en plats med bättre *utsikter* än Särö?

Vår tidning är sålunda ett faktum, våra läsare och vänner viktiga faktorer, medan vi vänligt men bestämdt undanbedja oss fakturor.

* * *

Någon politisk trosbekännelse vilja vi ej afgifva, och detta af flere skäl. Ett af dessa är vår kloka uppfattning, att man ej bör binda sig vid åsikter. För att dock häfva ett möjligt påstående att vi sakna politisk blick vilja vi anföra några klara punkter: Vi äro *frihandlare* (för våra egna behof) men inse äfven nyttan af *tullar* (för våra konkurrenter); vi äro med om att *sänka strecket*, åtminstone det öfversta på Cognacsgraderingen; vi hålla med den *sparsamhetsvän* som föreslår utthyrande af *ena Kammaren* och slaktande och försäljande af bud-*geten*, som anser onödigt ha *sta'skyrka* på landet; vi önska samma frihet åt alla och föreslå att »*Boden*» hålles stängd om söndagarne liksom ock alla *kyrkor*, ty hvarför skall just prästerskapet arbeta om söndagarne; vi hylla *handel* och *näringsår*, dock ej *kärlekshandel* men väl *prenumerationsfiske*. *Industriens män* böra uppmuntras med lämpliga nådevedermälen

så att hvarje fabrikant varder *industri- riddare*. Vi hålla på *unionsfärgerna*, gult, blått och rött, ty med dem kan man åstadkomma hvilka färger man vill. Vi vilja arbeta på utvidgande af kommunika- tionsväsendet och anse järnväg till Särö som en af de viktigaste frågorna för dagen.

Vårt öppna sinne för alla dessa och öfriga frågor torde ingen härefter betvifla, och vi inbjuda sålunda till

Prenumeration,

som kan ske hvar som helst.

Redaktionen.



Särö-Notiser.

~o

H. M. Konungen gästade nyligen Särö under tvänne dagar. Vi gjorde vår djupaste reverens för den upplyste monarken och deltog i de välkomsthälsningar, som bereddes H. M.

~o

Särö väntar (i dag) ett annat notabelt besök. Chefer och ombud för Boktryckerier och Litografiska anstalter i Sverige, och möjligen från grannlanden, samlade till allvarliga öfverläggningar i Göteborg dessa dagar, ämna nämligen företaga en gemensam utfart hit med ångaren »Necken». — Man hoppas att mötesdeltagande damer skola medfölja hitut och vi deltaga i dessa förhoppningar.

~o

Kop. Univ. Bill.

Hvilka de äro som hitlända veta vi ej när tidningen lägges i präss, men hvad vi veta är, att hvar och en af dem är hjärtligen välkommen till vår ö. — Ej endast vi hälsa dem, utan hela Särö. Vi tacka dem, att de komma hit ut till vår lilla gröna fläck, Ni från hufvudstaden, med dess härliga omnejder, från Norr och från Söder och från Öster. Från Väster kommer ingen, ty där finnes endast hafvet. Detta stora, oändliga haf, som sköljer bort allt grönt och tjusande från stranden utom från vår nyckfullt sparade ö, detta haf, som med sina starka stormar kväfver alla onödiga ord och åtbörder, och som endast medgifver kraftigt, rättframt tal och ett ärligt handslag. — Tag därför vårt enkla *välkommen* och vårt ärliga *handslag*, och låt bland de allvarliga förhandlingarnas vågor som dessa dagar kanske ibland med brusande kraft slagit mot Eder finnas minnet af en liten gästvänlig grön ö med hög, ren luft.

✽

Soarén i går afton var lifligt besökt af danslysten ungdom. Dansen anfördes af den ene kavaljeren.

Insändare.

✽

Ärade Redaktion!

Vi begagna oss af Edert första nummer för att få en fråga dryftad, som är af stort intresse. — När en person oegenlyttigt ställer sig i spetsen för ett företag af så stort omfång, som t. ex. en utställning, och därvid ej tvekar att påtaga sig ensam hela den tunga bördan af anordnande m. m., m. m., blott och bart med den berömvärda känslan af att vilja spara vänner och yrkesbröder för besvär och arbete, hur skall denna person kunna belönas af ett tacksamt samhälle, af tack samma yrkeskamrater, då han t. o. m. utslutit prissättande vid utställningen och därmed följande diplom, troligen för att varda befriad från uppmärksamhet.

Vi upprepa nu vår fråga: Hvarmed skall man kunna lämpligen belöna en så oegennyttig människa?

(H) VASA?



Guldfiskens offer.

Roman i 16 delar af författaren.

✽

Han stod där. Hon satt där. Hunden låg där. Fisken sam där.

Luften hög. — Vattnet klart. — Solen sken.

»Hyarför?» sade han.

»Därför!» sade hon.

Af den våldsamma scenen vaknade hunden. Följde husbonden.

Vännen kom.

»Amalia!»

»Johannes!»

Fisken stannade. — Vännen också.

»Vårt lif är stympadt», sade hon.

»Följ mig», sade han.

»Kan ej», sade hon.

»Trolösa», sade han.

»Du skulle ej säga så om du visste»

— sade hon.

» — — — ?

» ! ! ! ! ! »

» ? ? ? ? ? »

» Nåväl, skälet är

(Fortsättning).